

பெண்களின் மாண்பும் மதிப்பும் மிகவும் பெற்றத்தியானது

பெண்களின் மாண்பும் மதிப்பும் மிகவும் பெற்றத்தியானது

பெண் என்றால் பெயும் இரங்கும் என்பார்கள். அந்தளவுக்கு பெண்மை மெளனமானது, புனிதமானது, உலகை உருவாக்க, மனித பெருக்கத்தை விரிவாக்க இன்று நிறைந்த மனிதன் படகை கப்பலாக்கி அன்றிலிருந்து ஆண், பெண் இரண்டும் பின்னிப் பிணைந்து வாழ்க்கைச் சக்கரத்தை உருவாக்கின்ற மாபெரும் பணியை பெண்கள் சமீகத்தின் தலையாய கடமையாகக் கொண்டு முன்னெடுத்துவருகின்ற நிலையில் இந்தப் பெண் இனத்தை ஒருபடிமலே உயர்த்தி பெண்களுக்கென்று ஒரு சர்வதேச தினத்தை உருவாக்கும் அளவுக்கு பெண் முக்கியத்துவமிக்கவளாக அமைவதற்கு பலவீனப்பட்ட உட்பெறுமானங்கள் பாரியளவு புத்ததை உள்ளதை ஆண் வர்க்கம் மறந்துவிடக்கூடாது, என்பதற்காக வண்பியே ஆகும்.

ஒருகாலகட்டத்தில் பெண் போகப்பொருள், பெண் அபிமயானவள், பெண் தீங்குடையவள், பெண்ணோ ஆணின் வலையைக்காரி, பெண் பலவீனமானவள் என்றெல்லாம் திரண்டுகொண்டு சமீகத்தில் இழிநிலைக்குள் தள்ளப்பட்டிருந்ததை நாம் அறியாமலா இருக்கின்றோம்.

இஸ்லாமிய மரபில் தாயின் மடியில் சுவர்க்கம் இருக்கின்றது என்றும், தாயன்பு உலகில் யாராலும் வழங்கமுடியாத அன்பு என்றும் கிறித்தவர்களுக்குத் தெரியும். தமிழ் மரபில் மாதா பிதா கரு தயைவம் என்றும் கிறித்தவர்களுக்குத் தெரியும். தாய்க்கு முன்னுரிமை வழங்கி கௌரவிக்கின்றது.

இவ்வாறு போற்றப்படும் பண்களை இன்றுகூட பலர் இழிவுபடுத்தி அதில் குளிர்காய நின்கை கின்றபோதுதான் பண்ணிலை வாதம் என்கிற தோற்றப்பாடு வளிக் கிட்டு சமவூரிமயையும், சம அந்தஸ்தும் கிடகைக போராட்டம் நடாத்தும் நிலகைக்கு பண்கள் தள்ளப்பட்டனர் என்றால் அதற்குக் காரணம் ஆண்களின் மலோதிக் கமா? சமதாயத்தில் பண்ணின் நிலையை அறியாத மடமதை தனமா? என்பன ஒருபுறம் இருந்தாலும் பண்ணின் ஏகபோக உரிமை என்பது ஆண்கள் ஊடாக வழங்கப்பட வேண்டிய ஒன்றே என்பதை கவனத்திற் கொண்டாலே பண்கள் சமகத்தின் கண்கள் என்பதை இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

மார்ச் எட்டு வந்துவிட்டால் பண்கள் தினம் என்கிறோம். அந்நாளை பெரியளவில் பண்களுக்கு மகூடம் சட்டிபட்டம் கட்டி அழகு பார்த்துக்கின்றோம். ஆனால் இன்று எத்தனையோ பண்கள் ஆண் சமகத்தால் சீரழிக்கப்பட்டமையைச் சூட்டிக் காட்டுகின்றோமா? சமதாயத்தின் அடிமதை தனத்திலிருந்து விலக்கிக் கத்தான் செய்கிறோமா? இல்லையே. ஆண்க்கு சரி சமமாக எந்தத் தொழிலாகட்டும் அங்கே ஆண்க்குரிய அதே அந்தஸ்தும் வழங்கப்பட்டாலும் தொழில் ரீதியான பண்மகைக் குரிய விலக்கை உரிமையை அளிக்கின்ற விடயத்தில் பாராமுகமாக இருப்பது ஏன் என்பதில் தான் விபரமே அடங்கியுள்ளது.

ஆணின் உயர்வுக்கு பக்கபலமாக காணப்பட்டும் பண்ணை ஏன் இப்பிப்பிப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதை வரலாற்று ரீதியாக ஆய்கின்றபோது பாலியல் ரீதியான ஒரு இணைப்பாக தோற்றமளிக்கும் பண்மையை ஆணாதிக் க மலோணம் பார்த்துக்கின்ற கோணத்தில் விழுகின்ற பார்வையில் அடக்கமுடியாத உணர்ச்சி அங்கே விபரீதத்தை ஏற்படுத்தி விடுகிறது என்பதுதான் உண்மையாகும். அண்மையில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் சொந்த மகளையே பாலியல் வல்லுறவுக்குட்படுத்திய தந்தையின் கொடூர வக்கிரப்படுத்தியதை என்னவென்று சொல்வது?

இவ்வாறுதான் பார்வையும், பண்மையின் மெளனமும் அவளது பாத்திரப்படப்பையும் ஆண்களை வச்சீ கரிக் க வகைகின்ற அளவுக்கு பண்களின் தோற்றப்பாடுகளும் காரணமாக அமரந்து விடுகின்றன எனலாம். இன்றைய நவீன உலகம் என்ற போர்வையில் அலையை விடும் அபலத்தனமான பண்களும் சமகத்தில் இருக்கும் வரலா இச்சர்ச்சைகள் தொடர்ந்த வண்ணமே காணப்பட்டும். இதனைத் தவிர்ப்பதற்கு சமயரீதியான அணுகுமுறைகளை ஓரளவுக் காவது ககைக் கொள்கின்றபோது அங்கே ஆண் பண் என்கிற வேறுபாடுகளும், மரியாதைகளும், மதிப்பும் மலேலோங்குவதற்கு உதவியாக அமையுமல்லவா?

நபற்றாண்டகைக் கடந்து கொண்டாடப்பட்டுகின்ற இந்த சர்வதேச பண்கள் தினமானது மிகப்பெரியதோர் போராட்டங்கள்க்கு மத்தியில் கொண்டுவரப்பட்டது என்பதை யாரும் மறக்கமுடியாது. இன்று பண்கள் தினத்தில் பண்களின் ஏகபோகம், சமவூரிமை

என்றெல்லாம் பச்சுகின்றோம் அன்று பண்களவை வஞ்சகம் தீர்க்கும் போகப்பொருளாகவும், அடிமதை தனத்துடனும் நடாத்தப்பட்ட ஒரு சமுதாயத்திலிருந்து பண்கள் சமுகம் விழித்துக் கொண்ட அந்த நாளவை உருவாக்குவதற்கு பலபண்கள் போராடிய வரலாறுகளும் உண்டு.

முதன் முதலில் பண்களாகுக்கான ஒரு தினத்தை வரையறை செய்வதற்காக தீர்மானம் மறே கொண்ட அமெரிக்காவின் சோஷலிசக் கட்சி ஆரம்பிப்பதற்கு உதவிநின்றது. இதன் பிரகாரம் கோபன்ஹேனில் 1910ஆம் ஆண்டில் நடப்பெற்ற சர்வதேச மாநாட்டொன்றில் பண்கள் தினம் கொண்டாடப்பட வேண்டியதன் அவசியம் மலேும் வலியுறுத்தப்பட்டன பிற்பாடும், உலக நாட்கள் அதனை ஏற்றுக் கொண்டு 1911ஆண்டில் சர்வதேச பண்கள் தினத்தை மார்ச் 19ஆம் திகதி கொண்டாட முடிவாகியது.

அந்த தினத்தில் கொண்டாட்டங்களும், பரேணிகளும் நடப்பெற்று பண்களாகுக்கான தினம் ஒன்றிற்கான ஆணிவரே அப்போது இடப்படுகின்றது. அதன் பின்னர் மறேகத்தையே ஐரோப்பிய நாட்கள் 1913ஆம் ஆண்டில் ஒன்று கட்டிய வளவை மார்ச் 08ல் அனுஷ்டிப்பது என்கிற முடிவுகளின் அடிப்படையில் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. பின்னர் ஐ.நா. சபை உருவாக்கப்பட்டதன் பிற்பாடும் இத்தினம் மலேும் மரெுகட்டப்பட்ட உலகில் வாழும் பண்களவை கௌரவிக் கும் முகமாக அவர்களது அபிவாசகைகளை, பண்களின் வரக்கம் ஆட்பட்டும் அடக்கு முறையை விடுதலை வேண்டிய செயற்பாடுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து உலகின் கண்களுக்கு விரிவுபடுத்தப்பட்டு கடந்த 1975ம் ஆண்டு முழுவதையும் பண்கள் ஆண்டாக ஐ.நா.சபை அறிவித்து பண்களாகுக் குரிய மாண்பு வழங்கப்பட்டு, வியாபித்துள்ளதை இன்றுவரை காணலாம்.

இன்று சமீகத்தில் பண்ணின் ஆற்றலை உளப்பிர்வமாக ஏற்றுக் கொள்ளும் ஒரு தலைமுறையின் உருவாக்கம் ஆரம்பித்திருக்கிறது. நாட்டின் ஜனாதிபதி தொடக்கம் உயர்நியிலுள்ள ஐநா சபையின் மனித உரிமைகளாகுக்கான ஆண்கைக் குழுவரை தலைமை தாங்கும் உயரிய மாண்புகளை இன்று பண்கள் தாங்கிக் கொள்கின்ற ஒரு நிலையில்; பண்கள் விடயத்தில் கடந்த காலங்களவை போல சிந்தனையற்ற சமீகமாக பார்க்கப்படவில்லை. வீட்டின் தலைவன் ஆண் என்கிற அந்த நிலமைறி உத்தியோகம் பார்க்கின்ற பண்ணை சாதாரண தொழிலற்ற ஆண்கள் திருமணம் செய்து இல்லறத்தை நல்லறமாக மாற்றியமைத்து அக்கூடும் பத்தனை பொருளாதார தீயாகவும், சமீகரீ தீயாகவும். வீட்டிலும், நாட்டிலும் தலைமைத்துவத்தை பண்களே ஏற்று வழிநடாத்தும் முறையை இன்றைய காலகட்டத்தில் நமது நாட்டில் கிராமங்களில் கட்ட காண்கின்றோம். இது பண்களாகுக்கிடத்தை மிகப்பெரிய வரப்பிரசாதம் என்றே கிறலாம்.

உண்மையில் இன்று அறிவியல் ரீதியாக உலகத்தின் எழுச்சிக்கு பண்களின் கனிசமான

உந்துதல் வழங்கப்படுகிறது என்பதை நாம் மறக்கவும் முடியாது. ஒரு ஆணின் வெற்றிக் குபணை காரணமாக இருக்கின்றன என்பதை மொழியை பல அறிஞர்களும், ஆய்வாளர்களும் கருகினாலும் பண்ணின் அமையான, சிந்தனைக்குரிய விடயங்கள் உலகில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வரலாறுகள் பலவாண்டு.

இவ்வாறான பண்களின் மனோதிடத்தை, மனோவலிமையை காத்து விரிவாக்கி வியாபிக்க வண்டிய கடப்பாடு ஒவ்வொரு ஆணுக்கும் உரியது. ஆனால் சந்தர்ப்ப சமீபநிலை என்கிற பரேல் இளந்தலமைமுறைப் பண்களும் சரி, ஆண்களும் சரி பாதையை மாற்றுவதற்கு தயாராகி சீ ரழிந்துவிடக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களும் இல்லாமலும் இல்லை. அதனை வெற்றி கொண்ட ஆணும் பண்ணும் சரிசமமானவர்கள் என்பதுடன், பண்பாடு, ஒழுக்கம், விழுமியம் போன்ற அம்சங்களுடன் சார்ந்த சமீப தியான கட்டுக்கோப்புடன் வாழ்கின்றபோது அங்கே இரண்டும் ஒன்று எங்கிற நிலைமை தோற்றம்பெறும்.

இதனை மீறுகின்றபோதுதான் சமீபகத்திலும், வீட்டிலும், பயணத்திலும், அலுவலங்களிலும் பண்கள் சந்திக்கக்கூடிய சிக்கல்கள் தோற்றம்பெறுகின்றன. ஆண்களுக்கு இணையாக பண்கள் காணப்பட்டாலும் பண்ணின் பண்ணத்தையப் பயன்படுத்தி திறமையைக் கேற்றவாய்ப்புகள் அளிக்கப்படுவதில்லை. திறமையான வெளிக் காட்டினாலும் அவற்றை விமர்சிக்க ஆண்களின் மலோதிகத்தன்மை போன்றன அவளின் உயர்வுக்கு, சிந்தனைக்கு தடையை ஏற்படுத்தி விடுகின்றது. இவ்வாறான இழிநிலைமைகள் குறித்த சில ஆண்களிடமிருந்து மறையாதவரை பண்களும் சம அந்தஸ்தஸ்து விடாதலை என்று கோஷமிட்டுக் கொண்டதோன் இருப்பார்கள்.

பண்களுக்கு எங்கு சனன்றாலும் முன்னுரிமை வழங்கப்படுவது சம்பிரதாயமாக இருந்து வருகின்ற ஒரு நடமைமுறையாகும். அது தற்போது மங்கி மறைந்து வருகின்றது. பயணத்தில் தனியான பண்கள் பஸ்சவேலை, பள்ளியில் தனியான பிரிவுகள் போன்றன காணப்பட்டாலும் தொழில் ரீதியாக வருகின்றபோது பண்களுக்கு நாம் மரியாதை கொடுக்கவேண்டும். ஏனெனில் பண்கள் இந்த உலகின் கண். பண்கள் இல்லை என்றால் உலகில் மனித வர்க்கமே தோன்றியிருக்காது. அதற்காகத்தான் தாயும் பண்ணை, தாரமும் பண்ணை என்பார்கள். கருணைக்கு பண்ணை உதாரணமாகிக் காண்பிப்பார்கள். மார்ட்டின் லூதர் "ஒருபண்ணின் இதயம் கருணையின் கோவிலாக மாறும் போது அதற்கு இணையான வாஞ்சை இந்த உலகத்தில் எங்குமே இல்லை" என்று கருகியிருக்கின்றார். இவ்வாறு பண்ணை சமீபகம் உயிர்த்துபிப்புமிக் கதாக காண்கின்றபோது சிறப்பான சமுதாயம் உருவாக்கப்படுகிறது. அது எதிர்ப்பறையாக அமையுமானால் அச்சமீபதாயமே கூட்டிச் சுவராகி, சீ ரழிந்துவிடும்.

இவ்வாறான நடமைமுறைகளை சாததியப்படுத்துவதற்காகவே பண்ணுரிமை முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. பண்ணுரிமையானது பண்கள் மீதான

ஓடும் குழுமுகைக்கு ஏற்பவும், சமீக அமைப்பிலும் அதன் விளைவுகளுக்கறேப் மாறுபடும்கின்றது. சமீகத்தின் ஓவ்வொரு இயக்கத்திலும் சமீகத்தின் வரம்புகளுக்கு அப்பால் சின்று பங்காற்றலாம். அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் வர்க்க பதேற்ற முறையில் சமீகம் பண்களின் மீ து முழுமையான சூதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்தும். ஆரம்பகாலத்தில் பண்களின் களரவம், சூதந்திரம் காணப்பட்டாலும் அண்மகை காலங்களில் பண்கள் இரண்டாம் நிலகைக்குத் தள்ளப்பட்டிருப்பதாக சூட்டிக் காட்டும் பண்கள் அமைப்புகள், இன்று ஊடங்களாக இருக்கட்டும், பல்வறூபட்ட நிகழ்ச்சிகளாகட்டும் அங்கே பண்களும், சிறுமிகளும்கே காட்சிப் பொருளாக காணப்படுவர். இதற்கு இன்றைய சினிமாக்ள் போன்றனவும் காரணமாக அமைகின்றன.

இது வண் முறகைகளுக்கும், பாலியல் துஷ்பிரயோகங்களும் வழிசமதைத் து விடும்கின்றன. இதிலிருந்து பண்கள் விடும்படுவதற்குரிய நடபிவடிக் ககைகளை மறே கொள்வதில் சமீகப்பற்றாளர்கள் உறுதுணையாக இருக்க வணேட்டும். பொதுவாக பண்களிடம் உடல் பலமும், மனடோபலமும் காணப்படுகின்றன. அதவேளேை ஆண்களைவிட பண்களே அதிக சக்தி வாய்ந்தவர்கள் என பதவை விஞ்ஞானம் நிரூபித்துள்ளது. இதனை பண்கள் வர்க்கம் வளிக் காட்டாத நிலையில் பண்களும் கதிரான குடும்பம் மற்றும் பல்வறூபட்ட மட்டங்களிலும் துல்லகைகள் பிரச்சினகைகள் காரணமாக பண்கள் உளந்ருக்கீட்டும் குள்ளாகின்ற தன்மை தற்காலத்தில் உலகளவில் அதிகரித்துள்ளது எனகைக்கு பல்வறூ காரணங்கள் கிறப்படுகின்றன.

அந்தவகையில் இன்று பண்களின் மீ தான தாக் கமானது பல்வறூ முனகைகளிலிருந்து வளியாவதாகக் கிறப்படுகின்றது. உதாரணமாக யுத்தம், இடப்பெயர்வு, பாதுகாப்பற்ற நிலை, பொருளாதார ந்ருக்கடிகள், ஆண்களின் மலோதிக் க முறமை, சுகாதாரம் போஷாக் கற்ற நிலையில் கவனம் செலுத்தாமகை, பண்களின் உரிமைகள் துடர்பான தளிவற்ற தன்மை, வறுமை, அடிப்படதைத் தவேகைகள் ப்ரத்தி செய்ப்படாத நிலை, வலதுகுறபாடும், கர்ப்பிணி, வயடோதிபம், சிறுபிள்ளகைகைக் கொண்ட தாய்மார், சிறுபராயமுடையோர் என பலதரப்பட்டவர்களின் மீ து முறையற்ற விதத்தில் ஏதோர் வடிவில் பண்கள் மீ து நடபைற்றே வருகின்றன.

உலகளாவிய ரீதியில் மறே கொள்ளப்பட்ட ஆய்வொன்றின் பிரகாரம் மின்றுக்கு ஒருவர் என்கிற வீ தத்தில் பண்கள் உடல், உள, பாலியல் ரீதியான வண் முறதைத் தாக் குதல்களும் அகப்படுவதாக த்ரிவிக் கப்படுகிறது. இவ்வாறான காலப்பகுதியில் பண்களின் முக்கியத்துவம், பண்களும் கு எதிராக சர்வதசே மட்டத்திலும், வீடும், சமீகம் மட்டங்களிலும் காணப்படுகின்ற வண் முறகைகள், அடக் குழுமுகைகள் போன்றவற்றை இல்லாமல் ஒழிக் கச் செய்வதற்கான திட்டங்களில் சமீகம் சார் அமைப்புகளும், அரசும், சர்வதசே மட்டத்திலும் இதற்கான முன்னடுப்புகள் எடுக்கப்படுதல் அவசியமாகும்.

இதற்கான ஆரம்பத்தை கல்வியின் பால் சலுத்துவற்கு ஆவண சய்யப்பட வணேட்டும். எத்துறைகளிலும் கொடிகட்பிப்பற்கும் பண்ணினம் இன்னும் பலபடிகள் உயர்ந்து நாட்டையும், வீட்டையும் கவனிக்கின்றபோது நல்லறிவாற்றல் உள்ள நாளைய சந்ததிகள் உருவாகக்கப்படுவார்கள். அதன் பலபலன்கள் சமீகத்தில் பாரிய விருட்சமாக பரிணமிக்கும். அறிஞர் ராஜாஜி கஹுவதுபோல் "தாய்மை என்பதுதான் பண்களின் மிக முக்கிய அணிகலன், தாயின் இதயம் தான் குழந்தைகளின் பள்ளியாகும்" என்பதற்கிணங்க பண்கள் ஒவ்வொருவரும் பள்ளியாக மாறுகின்றபோது உலகம் பண்களின் காலடியில் உயிர்பெற்று பண்ணின் மடியில் உதயமாகும் என்பதை ஒவ்வொருவரும் ஞாபாகத்தில் இருத்திக் கொள்ளல் வணேட்டும்.

நானும் ஒரு பண்தானே!

நான் வளர்வதை நன்றாகப் பாருங்கள்

வலைகளை சும்ந்து உலாவுகிறேன்

நான் என்ன மாடா? ஜடமா?

நான் அணைக்கும் விளக்கா?

ஒளியறையும் தீ பாமா?

என்னை ஏன் புரியவில்லை

ஆயினும் நான் ஏங்கவில்லை

நான் ஒரு விதையுள்ள பை

என்னுள் உலகத்தின் வித்தே அதிலுள்ளது

நான் எதையும் சய்வனே

என்னால் எதையும் சய்யவும் முடியும்

நான் வீ ரமானவள்

நான் வரைமானவள்

என்னால் யாரையும் வறெற்றி கொள்ள முடியும்

இருந்தாலும்

நானும் ஒரு பணை தானே!

source: http://thuruvam.blogspot.in/2012/03/php_3756.html